

1. Beginpsalm - Psalm 93: 1,2,3
2. Na de wet - Psalm 71: 1,2
3. Schriftlezing - Micha 1: 1 - 7
- Deuteronomium 4: 23 - 31
4. Tussenpsalm - Psalm 97: 1,2,3
5. Tekst - **Micha 1 :1, 2**
6. Na de preek - Gezang 31: 1,2,3
7. Na de belijdenis - Psalm 108: 1
8. Slotpsalm - Psalm 68: 13

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Wij hebben als gemeente van onze Here Jezus Christus een eigen positie in deze wereld, die door God geschapen is.

Maar wat gebeurt er allemaal niet in Gods schepping?

Er zijn oorlogen en dat brengt onder ons en alle volken onrust over de toekomst.
Wat gebeurt er allemaal in Amerika. En hoe zal de ontwikkeling zijn in Israël?
Veel mensen houden de adem in.

Maar midden in die wereld heeft God ons onze plaats gegeven, met een eigen opdracht.
God wil dat wij er voor zorgen dat er in Zijn kerk geen honger is, en ook niet dat er broeders en zusters zijn die gebrek hebben.

Ook ruzie moet eigenlijk onbekend zijn onder ons.

God wil leven met een volk, dat Hem kent en dat uit dankbaarheid in alles leeft tot Zijn eer en werkt voor Zijn Naam.

Om dat allemaal te kunnen doen, komt Hij ons te hulp.

Hij zorgt voor ons.

Maar de Here vraagt ook altijd weer rekenschap van ons: wat hebt u met Mijn genade en zegeningen gedaan?

Vanaf het eerste begin vroeg God aan Adam rekenschap van wat hij met de overvloed van het paradijs gedaan had.

Toen Adam God de rug toekeerde, kwam daarover het oordeel van God.

Want God is rechtvaardig en Hij handelt in alles naar Zijn recht.

Gedurende heel de geschiedenis van zijn kerk en van de wereld vraagt God: wat hebt u gedaan met wat Ik u gegeven heb om Mij te eren en te dienen?

Tot aan de jongste dag houdt God aan zijn recht vast opdat zijn belofte van genade en leven vervuld zal worden.

Micha is geroepen om het aan Israël voor te houden dat God juist tegenover Zijn kerk aan Zijn recht vasthoudt.

We preken u de tekst onder het thema:

GOD SPREEKT RECHT OVER ZIJN KERK OPDAT ZIJN GENADE ZAL TRIOMFEREN

De profetie van Micha heeft een plaats onder de zogenaamde 'kleine profeten'. Dat zijn de twaalf profetieën vanaf Hosea tot en met Maleachi.

De tijd dat Micha profeteerde was 'in de dagen van Jotham, Achaz en Jehizkia', vergelijk vers 1.

Dat is in dezelfde periode dat ook Jesaja profeteerde.

Micha en Jesaja zijn dus tijdgenoten. Toen was de scheuring van het rijk in twee en tien stammen al lang een voldongen feit.

Het twee stammenrijk had Jeruzalem als hoofdstad en voor het tien stammenrijk was Samaria de plaats waar de koningen woonden.

Verder is duidelijk dat het optreden van Micha plaats had, nog voordat de tien stammen in 722 voor Christus in ballingschap werden weggevoerd naar Assyrië.

Zij zijn niet weer terug gekomen.

Voor de duidelijkheid de twee stammen zijn in 586 voor Christus in ballingschap weggevoerd naar Babel en na 70 jaar door de Here weer terug gebracht in het beloofde land.

Micha krijgt van de Here de opdracht om van die aankomende ballingschap te profeteren. Het was de opzet van Micha's profetie om zijn luisteraars van de ernst van die dreigende ballingschap te doordringen, opdat zij zich van hun zonde zouden bekeren.

Micha spreekt niet op grond van politieke feiten, maar vanuit wat God hem in een visioen liet zien.

In het licht van Gods Woord komt alles wat er politiek gebeurt in een ander licht te staan, broeders en zusters.

En dan ziet alles er heel anders uit dan de verklaring die mensen geven over wat er allemaal gebeurt in ons land, in Amerika, en in heel de wereld.

Micha komt niet met een redenering alsof alles onder een gesloten hemel gebeurt.

Nee, het oordeel van de ballingschap is het oordeel van God over de zonde.

In dat licht moeten we naar de woorden van Micha's profetie luisteren.

Geloof dat de God van Israël, de God is die direct na de schepping alles overziet en ook in alles er bij is. Hij regeert heel de schepping.

Niets, geen mens of dier, geen koning of president kan aan Gods leiding ontsnappen.

Want God regeert heel de schepping.

Tegelijk vraagt, ja eist Hij van alles en van iedereen de aanbidding voor Zijn Naam.

Vergelijk Psalm 24:2 "de aarde is van de Here en al wat zij bevat. De wereld en wie er wonen".

Vergelijk ook Psalm 89:12 "de hemel is van U; ja de aarde is van U".

Broeders en zusters, deze God is onze God. Hij is niet klein in Zijn werk.

Hij bestuurt juist heel die schepping. Niets ontgaat Hem.
Zijn ogen gaan over heel het wereldrond.
Hij is ook geen God die hulp nodig heeft.
Hij heeft juist alles gemaakt: de hemel en de aarde.
Dat geeft Hem het recht op aanbidding.
Al Zijn werken, ook de mensen behoren Hem te loven en te danken.
Hem zij de eer en de lof tot in eeuwigheid.

Ook Micha moet op Gods bevel duidelijk maken dat de Here er bij is.
Niet alleen als alles mooi is en God gedankt wordt voor de welvaart maar God is er ook bij
wanneer Zijn volk afdwaalt en Zijn geboden vergeten worden.
Dan zal en kan God, juist omdat Hij rechtvaardig is en Heilig, die zonde niet accepteren.

Maar in Zijn toorn over de zonde zal God ook steeds weer de weg open houden voor het
leven van Zijn kerk.
Dat we hier, broeders en zusters, ook de liefde van God verstaan.
Want om die weg open te houden heeft Hij Zijn eigen Zoon gegeven.

Christus is het vlammend zwaard van Gods oordeel waarmee God de toegang tot het
paradijs versperde gepasseerd.
Daarom is er in elk rechtsgeding van de Here zowel de toorn van God over de zonde, als
ook een opening tot leven.

In onze tekst roept Micha partijen op tot een dergelijk rechtsgeding.
De volken worden opgeroepen om te luisteren.
Micha spoort hen aan om de oren te spitsen: luister.
Want nu gaat er wat komen.
De volken, ja iedereen moet zo luisteren zoals wachters moeten luisteren.
Zij moeten scherp opletten om op de hoogte te blijven van wat er allemaal aan de hand is
en dan ook eerbiedig reageren op die woorden.

Vers 2b: laat heel de schepping met alle aandacht luisteren.
God gaat hier aan iedereen rekenschap vragen over wat we gedaan hebben.
Micha laat weten dat de Here voortdurend er bij is.
Ja op elk moment van ons leven vraagt Hij rekenschap van ons.

Broeders en zusters, wat hier gebeurt in de tekst is geen incident, want altijd, elk ogenblik
is de Here er bij in de wereld en onder de volken en in ons leven.
En zeker ook in Zijn kerk.
Micha moet de plaats van Gods volk uittekenen te midden van het internationale gebeuren
van oorlogen- en van alle mogelijke ellende.

Hoort dan toch broeders en zusters, de Here uw God spreekt u aan te midden van de
volken.
Overdenk uw verhouding met Hem.
Want wij ontkomen niet aan Gods rechtsgeding.
Vanaf het begin van de schepping is God onderweg naar de aanbidding van een ontelbare
schare.

Hij wil leven met een uitverkoren gemeente van ontelbare mensen.
Daarom heeft Hij de mens een plaats gegeven op aarde.
In het paradijs had Adam de roeping om in de lijn van Gods plan zijn God te loven en te gehoorzamen.
Het paradijs was de plaats waar Adam met een overvloed van gaven zijn God kon eren.

Maar toen Adam zijn plaats in dat werkplan van God losliet en het werkplan van satan ging volgen, toen begon God in Genesis 3 direct met een rechtsgeding tegen Adam.
God dagvaardt Adam om zich te verantwoorden;
Adam waar ben je?

Vanwege Zijn rechtvaardigheid en heiligheid ontbrandt Gods toorn over de zonde.
In dat rechtsgeding tegenover Adam vonnist God de mens geheel naar Zijn recht.
Maar, en dat moet onze aandacht hebben, omdat God tegelijk rechtvaardig en barmhartig is, zorgt Hij er ook voor dat Zijn werkplan om te leven met een uitverkoren kerk toch zal doorgaan.

Op weg naar de afbouw van dat plan zet God vijandschap tussen de vrouw en de slang.
Er komt een strijd op aarde tussen de kerk en de wereld.
De liefde van God voor Zijn volk beweegt Hem om tot aan de dag van de overwinning met Zijn kerk mee te gaan.
Hij bewaart en bewaakt ons.

En onderweg naar het einde houdt God steeds weer opnieuw een rechtsgeding, opdat Zijn kerk en de wereld het zullen weten en ervan doordrongen worden dat God op weg naar Jezus Christus aan Zijn recht vasthoudt.

Voortdurend is de Here naar de regel van Zijn recht, en van Zijn trouw en genade, er bij.
Alleen het is de grote vraag: hoe leven wij met deze God die de zondaar oordeelt en iedereen die op Gods genade in Jezus Christus vertrouwt het leven geeft!

De God van hemel en aarde wil alles wat er gebeurt in Zijn schepping voortdurend toetsen.
Vergelijk hoe God in het paradijs Adam ter verantwoording riep.
God oordeelde satan in zijn rechtsgeding met Adam: vervloekt is satan.

Maar voor Adam bleef de weg naar genade en leven in Jezus Christus open!
Het is steeds weer de actuele vraag: wordt er geleefd in trouw aan Here?

Broeders en zusters, wij zijn onderweg met God aan onze zij.
Weten we dat?
En houden we dat ook vast bij alles wat we doen en overwegen?
Dat toetst God steeds weer:
Ook hier in het rechtsgeding dat in de tekst plaats vindt.

Vs. 3, de Here komt uit Zijn woonplaats.
Hij daalt af en treedt op de hoogten van de aarde.
In een geweldig machtsvertoon is dat op te merken.
Vers 4: de bergen smelten onder Hem weg. De dalen splijten.

De Here komt er bij, om in het rechtsgeding te oordelen over de overtreding van Jakob, vers 5.

Het gaat om de zonden die plaatsvinden in Samaria en in Jeruzalem.

Daar worden offers gebracht aan de afgoden.

Terwijl Gods volk, Israël, het nageslacht van Abraham, Izaäk en Jakob is geroepen, om in de weg van gehoorzaamheid en geloof, mee te bouwen aan het uitverkoren volk waarmee God wil leven in heerlijkheid.

Israël leeft met beloften dat uit hen de vorst geboren zal worden die de kop van de slang zal vermorzelen.

En tegelijk staat dit Israël ook onder de oproep om in dankbaarheid de eer en de aanbidding voor God vast te houden.

Daar wordt Israël hier op aangesproken met de volken rondom Israël als getuigen.

Wat doen die getuigen?

In het oude verbond heeft God bij de Horeb met Zijn volk afspraken gemaakt en is het verbond vernieuwd. Daar herinnert Micha zijn luisteraars aan.

In Deuteronomium 4:26 neemt de Here met het oog op die verbondssluiting de hemel en de aarde tot getuige.

Onder de aanroeping van deze getuigen riep de Here met nadruk Israël op om zijn verbond te bewaren en zijn geboden en zijn inzettingen niet te vergeten.

Aan deze oproep is Israël steeds weer herinnerd.

Vergelijk Deuteronomium 30:19.

Ook Jesaja neemt deze woorden op: hoofdstuk 1:2 en 3.

Luister hemel neem ter ore aarde want de Here spreekt!

Het gaat altijd en overal om de vraag: leeft Gods volk tot eer van de Here?

Staan wij klaar om de Naam en het Woord van onze God hoog te houden?

Want er zijn ook in ons leven getuigen die het onderstrepen dat wij voor de Here behoren te leven.

De gemeenschap der heiligen was getuige bij onze doop, waar de Here ons als Zijn kind Zijn belofte heeft verzegeld.

Micha brengt de ernst van dat verbond onder de aandacht van Israël en Juda.

Leven zij vanuit Gods Woord?

In het rechtsgeding dat de Here hier aanspant met Israël wordt Gods volk er op gewezen dat zij onder het recht van God staat.

De kerk wordt hier ter verantwoording geroepen.

Met de volken en de aarde tot getuigen.

In elke zitting van het gericht werden er altijd getuigen bij geroepen om het oordeel dat was uitgesproken vast te stellen.

Zij riepen dan: wij zijn getuigen!

In de tekst worden de volken en de aarde met alles wat daar bij hoort, de aarde en haar volheid als getuigen opgeroepen om het te onderstrepen dat het oordeel van de Here over Jacob en Israël terecht is.

Opvallend is dat de Here aanklager is.
Hij roept de volken samen om de wegen van Israël te beoordelen.
De Here echter is ook getuige, vers 2c.
Micha roept het uit: laat de Here getuige tegen u zijn.
We kunnen het beter lezen als: laat de Here getuige onder ons zijn.
Dat tekent onze verhouding met onze God broeders en zusters.
Hij is niet tegen ons, maar onder ons.
Ook als Getuige van wat wij in de eredienst voor Hem gedaan hebben.

Maar de Here is ook rechter.
Vers 6: Ik maak van Samaria een puinhoop.
En: Ik stort haar stenen in een dal.
God voltrekt Zijn oordeel over de zonde van Samaria. De stad wordt veroverd en de bevolking wordt in ballingschap weggevoerd.
God toont over de zonde, maar Zijn liefde in Christus zal Hij niet vergeten.

Op aarde te midden van het gewoel van de natiën is *dit* voor ons de actualiteit: God is onder ons. Hij weegt ons leven.
Is er eer en dank voor Hem?
Of gaan we aan Hem voorbij?
Daarover gaat het oordeel.
Leeft u uit de beloften van Gods verbond?
Want vergeet het niet: de kerk verdwijnt niet uit de aandacht van God.
God Zelf is Getuige: Hij weet en kent ons door en door.

Bedenk dat de kerk geen volk is dat zichzelf heeft uitgevonden.
Niemand nam het initiatief om mensen te roepen en als gemeente samen te komen. De Here nam het initiatief.
Hij formeerde Israël tot een volk.

En steeds weer breekt de Here met Zijn initiatieven de weg open en roept Hij Zijn volk op tot bekering.
En wanneer de kerk in de zonde volhardt en zich niet bekeert, dan opent de Here nieuwe wegen.
Israël mag het vergeten dat God op weg is naar de geboorte van Jezus Christus. Want in het paradijs had Hij de komst van Zijn Zoon beloofd, die de macht van satan zal breken.
Om die belofte mocht de weg naar Bethlehem niet worden opgebroken.

Jesaja 53: Jezus Christus heeft als onze Middelaar in het verbond de verhouding met God voor ons verzoend.
Wij mogen door het geloof in Christus weer leven uit de genade en de trouw van de Here.
Vergeet die trouw niet broeders en zusters.
In het rechtsgeding met God hebben wij Jezus Christus als onze Advocaat en Middelaar.

Hij maakte u erfgenaam van Gods genade.

Want Hij stond voor het rechtsgeding van het Sanhedrin met Kajafas als rechter. Maar Kajafas was een rechter die zijn oordeel niet toetste aan het Woord van God. Kajafas heeft in dienst van satan Jezus onschuldig tot de dood veroordeeld.

Maar het is God die langs deze weg Zijn Zoon over gaf om tot in de hel voor onze schuld te betalen, opdat wij als Zijn kerk weer het nieuwe paradijs mogen binnen gaan.

Door geloof in Christus Jezus zijn wij met God verzoend en zullen wij in zijn laatste rechtsgeding vrijgesproken worden. Want het is Pasen geweest en hemelvaart.

In Zondag 19 vraag en antwoord 52 belijdt de kerk, dat wij onze verhoogde Here als “Rechter uit de hemel verwachten die zich eerst om mij voor Gods rechterstoel gesteld heeft en heel de vloek van mij weggenomen heeft”. Zie hier uw rijkdom broeders en zusters, wij hebben op aarde te midden onder de volkeren om Christus wil Gods recht aan onze kant. Hij is bij ons! De Here is geen God die van verre blijft staan. Hij gaat met Zijn volk mee. Vers 3 tekent dat voor: de Here gaat uit van Zijn woonplaats.

Dat ‘komen uit’ betekent niet dat Hij vertrekt en verder niets meer doet. Nee, de aandacht bij dat vertrekken van de Here uit Zijn woning betekent dat Hij uittrekt voor een onderneming. Hij gaat iets doen. Er komt iets los. De Here blijft niet werkeloos toezien vanuit Zijn heilige tempel, maar Hij blijft actief betrokken bij Zijn werk op aarde.

Vergelijk het slot van de tekst vers 2. De Here is onder ons getuige uit Zijn heilige tempel. En die heilige tempel is de hemel de plaats waar Jezus Christus heden resideert.

In het Oude Testament was de tempel de plaats van de eredienst, daar klonken de lofzangen en werden de offers gebracht. Heden is Jezus Christus in de hemel als de plaats waar God zal leven met Zijn volk.

Heden wacht daar in die hemelse tempel alles op die grote dag dat heel Gods volk in de volheid van het getal van de uitverkorenen de hemel ingaat en daar de hemelse eredienst aan God begint.

Jezus Christus voert Zijn kerk door de spanningen van de wereld heen, naar die heerlijkheid van Zijn hemelse residentie. Weet nu broeders en zusters, dat wij onder de leiding van Christus verder gaan. Volkeren omringen ons, maar de kerk volgt te midden van dat volkerentumult Jezus Christus als haar Here en Heiland.

Bedenk alleen: dat zelfs die volken tegen ons zullen getuigen wanneer wij de HERE niet volgen en Hem niet roemen om Zijn trouw.

Vandaar in Openbaring 21:7 en 8 die laatste rechtszitting te midden van de volken.
Daar hoort Johannes het oordeel: wie overwint zal alles beërven en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor mij een zoon zijn.
Maar de lafhartigen en de ongelovigen, alle afgodendienaars en leugenaars, hun deel is in de poel die brandt van vuur en zwavel.
Dat is de tweede dood.

Broeders en zusters, Jezus Christus heeft naar Gods recht alles vervuld opdat Zijn kerk als Zijn bruid zal ingaan in Zijn heerlijkheid.
Dat is volgens Gods rechtvaardig oordeel de vaste zekerheid van het evangelie.
En God is getrouw, Zijn plannen falen niet.
Hij laat van Zijn woorden geen ter aarde vallen.

AMEN